

og Hjertet, og blot simpelthen holder sig til den forstandige Overenskomst, faaer ud, er, at hvis der skulde skee ham fuld Fyldest efter den kolde, forstandige Overenskomst, saa vilde der være at tillægge ham omtrent 1900 Rd. Dersom man nu ikke vil gaae ind paa dette, men siger: Det er godt nok med denne Overenskomst, dette mundtlige Tilfagn, saa synes jeg dog, at Folkerepresentationen bør være varssom med at bryde dette Slags Tilfagn, naar der ikke næres nogen Tvivl om dem. Selv om Folkethinget muligens skulde sige: Finansielle Hensyn gjøre, at vi ikke kunne gaae ind derpaa, saa mener jeg dog alligevel, at der kan være ikke blot en billig Følelsesgrund, men en simpel retfærdig Grund til at tilstaae ham noget Mere, end den ærede Minister har foreslaaet for ham. Jeg mener nemlig, at der var en retfærdig Grund til at sige: „Staten og Folkerepresentationen kunne ikke indlade sig paa at holde disse administrative Tilfagn, der engang ere givne, men vi mene, at Du, da Du forstandig har sørget for at gjøre reen Accord, ikke bør være udsat for at miste eller blive berøvet nogen Indtægt, som Du havde sikket Udfigt til at faae sørøget. Dersom man ikke vil berøve ham Noget, men dog aldeles vil tilfredssette den Overenskomst, der, om jeg saa maa sige, er sluttet mellem ham og Administrationen, saa mener jeg, at der var Anledning til at tilstaae ham, hvad han kan godtgjøre, at han havde i Indtægt, dengang Staten tog ham i sin Tjeneste. Denne Indtægt var 1200 Rd., og hvad de vare værd i Mæret 1839. Men lad det ogsaa staae hen, at de nu ere det Samme som dengang, saa vil det dog i Forening med fri Bolig og Brændsel, udgjøre ialt 15 til 1600 Rd., og et saadant Beløb mener jeg derfor kunde der være retfærdig Grund til at bevilge ham. Dersom jeg turde haabe, ikke blot, at det ærede Thing kunde finde sig tilbøieligt til af de anførte Grunde at gaae ind derpaa, men navnlig ogsaa — et forgjæves Forslag ønsker jeg ikke at stille — at den høitærede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet kunde være tilbøielig til at sørøge Beløbet noget, vilde jeg tillade mig ved en senere Behandling af Sa-

gen at stille et Endringsforslag i den af mig antydede Retning.

Sjæberning: Det er ubehageligt at skulle blande sig i Sager af denne Natur; men jeg troer, at den sidste ærede Taler har gjort det nødvendigt ved det Raisonnement, som han har opstillet, og hvorved han paa en Maade har stillet Folkethinget som det, der brød en Overenskomst (En Stemme: Nei!), dersom det ikke gif ind paa at give den Mand det, han havde, dengang han, som det af den ærede Rigsdagsmand er udtalt, i Genhold til en saa godt som bestaaende Overenskomst gif ind i Statens Tjeneste. Biskop sagde det ærede Medlem en „saa godt som“ bestaaende Overenskomst; men han anvendte det som en fuldkommen Overenskomst. Men er Forholdet ikke en fuldkommen Overenskomst, saa troer jeg ikke, at man kan give det denne Anvendelse. Der foreligger ikke det Mindste, som beviser, at der er en virkelig Overenskomst tilstede; der er blot en Uttring fra Ministeriet, som siger, at det antager, at det, som foreslaaes i det foreliggende Lovudkast, efter dets Formening er rigtigt og begrundet, men jeg har ikke seet noget eneste Stykke Sort paa Hvidt, som godtgjorde, at der er paataget nogen Forpligtelse. Jeg vil helst gaae den Vej, som Ministeriet har foreslaaet, og tage Sagen som et simpelt Billighedshensyn; men skulde jeg gaae nogen anden Vej, saa vilde jeg raade til, at man bliver staaende paa at nægte Pensionen, indtil det af Bedkommende bevises, at der er en Overenskomst; thi saa skulle vi tilfulde fyldestgjøre den. Jeg troer, at de ærede Herrer, som ønske at tjene denne Mand, saa godt som han kan tjenes, gjøre bedst i at tage Tjenesten, saaledes som den ærede Kultusminister har foreslaaet den; Alt, hvad der gaaer ud over det, maa føre til den Nødvendighed at sige: „Alt eller Intet.“ Har den ærede Mand, hvorefter der her tales, en Ret, saa skal denne Ret ikke sættes tilside; vi have havt flere Tilfælde af lignende Art, men vi have ikke sat Retten tilside med een Stilling; vi have betalt dyre Overenskomster, som eksisterede fra tidligere Tid. Har han